

Великий покаянний канон святого отця нашого Андрія Критського.

Пісня перша.

Ірмос: Помічник і покровитель був мені на спасіння. Цей мій Бог і прослаблю Його, Він Бог роду мого, і я возвеличу Його, бо славно Він прославився.

Приспів: Помилуй мене, Боже, помилуй мене!

01. Від чого почну я сльозами зливати,
Діла окаянного мого життя?
Який початок покладу я, Ісусе,
Смиренного цього плачу-каяття?
Але Ти, як милостив, зволи мені,
Пробачити вчинки всі грішні мої.

02. Душе окаянна, прийди з своїм тілом
І визнай Творцеві чим грішна єси.
Свою глупоту дотеперішню кидай,
Покаяння сльози ти Богу неси.

03. Ішов за проступком прабатька Адама.
Пізнав я, що прогріхив ради моїх,
Зістав я віддалений зовсім від Бога,
Від вічного Царства Його і утіх.

04. Пропаша душе! Гіркоту ти придбала.
Чому ти до першої Єви вдалась?
Бо пристрасним оком хворіти почала,
Заказані овочі все уживала,
Безумно розкошам марним віддалась.

05. Замість тілесної Єви духовна –
Пристрасна думка постала в мені.
Хоч і солодить вона мені помисл,
Але насправді гіркий це келіх.

06. Адам справедливо був вигнаний з раю,
Бо заповідь знехтував свого Творця.
А як же то буду колись я страждати,
Котрий не боїться завжди відкидати
Твої життєдайні, Ісусе, слова.

07. Убивством я Каїна ще перевершив,
Бо, дбаючи лиш про тілесне буття,
Душевне сумління свідомо я знищив,
Насилля чинивши душі без пуття.

08. Я так справедливо, подібно до того
Як Авель, Ісусе, ніколи не жив.
Ні милого дару, ні вчинку благого,
Ні навіть життя непорочно-благого,
Ні чистої жертви Тобі не зложив.

09. Як Каїн той ми, о душе окаянна,
Принесли разом перед творче Лице
Нечистую жертву і вчинки погані,
Розпустне життя – й осудились за це.

10. Вложив Ти в мені, прах земний ожививши,
І тіло, і кості, й дихання, й життя.
О Творче, мій Спасе, Судде справедливий,
Прийми оце щире моє каяття.

11. Оце визнаю пред Тобою, мій Спасе,
Не тільки учинені мною гріхи.
А й рани мої – і душевні, й тілесні –
Що їх мені помисли вбивчі принесли,
Немов би розбійники злісні які.

12. Хоча і згрішив я, о Спасе, одначе
Я знаю, що схильний любити людину еси.
Караєш з жалем, співчуваєш гаряче,
Приходиш, як Батько, до того, що плаче,
Зовеш, щоби блудний вернувся Твій син.

13. Мене перед брамою, Спасе, Твоєю,
Припавшого хоч вже й устаршім віці,
Не кидай до аду; як Людинолюбець
Провини мої відпусти при кінці.

14. В розбійники впав я своїми гріхами.
Тепер я у ранах і струпах цілий.
Тому, Христе Спасе, до мене зблизися,
І Сам Ти ласкаво мене вздорови.

15. Священник, уздрівши мене, віддалився,
Безсильному в горі левіт не поміг.
А Ти, Возсіявший з Марії, Ісусе,
Наближся же, милостей ради Твоїх.

16. О Боже Ягня, Ти гріхи всіх узяло,
Великий тягар мій гріховний візьми.
Ізволь, Милосердний, мені пробудитись,
Заплакавши ревними нині слізьми.

17. * Ось час покаяння; приходжу до Тебе
І прошу Тебе, Творця-Бога мого:
Зніми цей гріховний тягар мій із мене,
Прощення подай з милосердя Твого.

18. Не май омерзіння до мене, мій Спасе,
Від свого Лиця мене не проганяй.
Візьми лиш великий тягар мій гріховний
І, як Милосердний, розгрішення дай.

19. Гріхи мої, Спасе і вільні, й невольні,
І явні, і тайні, і знані, і ні,
Очисти й спаси мене, Боже всесильний,
Усе милосердно простивши мені.

* Віршів з цією позначкою не було в початковому тексті, яким я користувався.

20. Нарушив завіт Твій в юнацтві ще, Христе,
В розпусті, в недбальстві провадив життя,
Тому і взиваю до Тебе, о Спасе,
Спаси мене вже перед смертю хотя.

21. Багатство душевне в розпусті я збавив,
Без плодів побожності я залишивсь.
І кличу голодний: Мій Отче ласкавий,
Ти вийди до мене і змилосердись.

22. Оце припадаю до Тебе, Ісусе:
Згрішив я! Очисти! Тягар мій візьми!
І дай, Милосердний, щоб я з сокрушенням
Лице покрив ревними нині слізьми.

23. Не входь Ти зі мною на суд, аби явно
Висвітлювать вчинені мною гріхи,
І присуд чинить за моїми словами,
Виказувать скриті бажання лихі.
Але в Своїй милості все це прости,
І зvoli мене, Всемогучий, спасти.

24. * Прийди і прийми, душе, день і годину,
Коли Бог Твій видимо прийде для всіх.
Возплач і ридай, щоби в проби годину
Ти чистою була з прогрішень твоїх.

25. * Жахає вогонь мя і страшить пекельний
І скрегіт зубів у кромішній пітьмі.
Ти, Господи, Сам мя прости і помилуй,
Й з святими сподоби стоять при Тобі.

Приспів: Преподобна мати Маріє, моли Бога за нас!

26. Згори мені ласку осяйну подати
Від Божого помислу ласкава будь,
Щоб я над спокусами міг панувати
І щиро, Маріє, твоє прославляти
Навернення чудне на правильну путь.

Приспів: Преподобна мати Маріє, моли Бога за нас!

27. Лишивши невздержні розкішні бажання,
Схилившись під божим Законом Христа,
Ти всякі чесноти побожно сповнила,
Прийшовши до Нього, о мати свята.

Приспів: Преподобний отче Андрію, моли Бога за нас!

28. Своїми молитвами, славний Андрію,
Позбутись нам похотей злих поможи,
Щоб ми, тебе славлячи в вірі й любові,
Причасники були у Царстві Христовім,
Благаєм, стараній твоїх приложи.

Приспів: Пресвятая Тройце, Боже наш, слава Тобі!

29. Пресуцая Тройце, в єдинстві славима,
Великий тягар мій гріховний візьми,
І дай милосердя, щоби з сокрушенням
Я ревними нині заплакав слізьми.

Приспів: Пресвятая Богородице, спаси нас!

30. О Богородителько, щите й надіє,
Для кожного, хто тебе в піснях леліє.
Великий тягар мій гріховний візьми,
Владичице чиста, й в сльозах мя прийми.

Пісня друга.

Ірмос: *Послухай, небо, і заспіваю, і розповім про Христа, що тілом родився від Діви.*

Приспів: *Помилуй мене, Боже, помилуй мене!*

01. О небо, послухай, я мовити буду,
О земле, вчуй голос того,
Що щире розкаяння Богу приносить,
Оспівує в піснях Його.

02. О Боже, мій Спасе, зверни милосердне
На мене Ти око Твоє.
І зvoli ласкаво прийняти гаряче
Оце покаяння моє.

03. З-поміж усіх нагрішив я найбільше;
Таким я один лише є.
Але, яко Бог, пожалій мене, Спасе,
Бо я сотворіння Твоє.

04. О Господи, лихо шаліє безодня
Довкола мого нутра.
Твою, Милосердний, подай мені руку,
Як Ти простягнув до Петра.

05. До Тебе оце, о Всещедрий, приношу,
Як блудниця, сльози свої.
Своїм милосердям, о Спасе мій, прошу:
Очисти мене як її.

06. Утіхами пристрастей я затуманив
Своєї душі красоту.
І внаслідок того із розуму свого
Зробив я страшну глупоту.

07. Оце я роздер свою першу одержу,
Яку в початковім житті,
Уткану від свого Творця я одержав,
Тому-то й лежу в наготі.

08. Я вдягнутий нині в лахміття нужденне,
Яке та лукава змія
Порадами злими для мене уткала,
І гину від сорому я.

09. На райського древа красу задивився
І розум мій збився з путі.
Тому-то тепер я і соромом вкрився,
І тіло моє в наготі.

10. Чинили на мому хребті беззаконня
Начальники похотей всіх.
Й надалі вони на мені не лишили
Творить беззаконій своїх.

11. Змарнована мною краса первотворна,
Також і доброта моя.
Тепер же душа моя наго-потворна
І гину від сорому я.

12. З першої, Богом утканої шати
Колись мене гріх обнажив.
І іншу, натомість, із шкіри звіряти,
Одежу для мене пошив.

13. Неначе під фіговим листям укрита
Моя нагота в лахмані.
Показує лиш, як усе ще буває
Свавільна жадоба в мені.

14. Ходжу я в ганебнім убранні моєму,
Кровавий усе без пуття.
На протязі всього морально-гідкого
Розпусного мого життя.

15. Я, Спасе, споганив і вельми забруднив
Тілесну одержу свою.
Я знівечив образа Твого святого,
Також і подобу Твою.

16. Як тільки пірнув я у пристраснім вирі,
В тілесно-огиднім багні,
То ворог, від часу того аж донині,
Усе докучає мені.

17. Речей і маєтку з користолюбів
Бажав якнайбільше нажити –
Тепер мені, Спасе, така неповздержність
Як той важкий камінь тяжить.

18. Тілесний свій образ оправив я в раму
Всіляких огидних думок –
Тому-то я змушений нині прийняти
Твій правий на себе вирок.

19. Щоби виглядати назовні прекрасно,
Про це тільки пильно я дбав,
А скинію внутрішню, богообразну
Чомусь я зовсім занедбав.

20. Не був я лінивий в собі відтворити
Тілесних бажань гидоту,
А ці прихотливі принади згубили
Мойого ума красоту.

21. Красу початкового образу свого
У пристрастях я поховав,
А Ти відшукай її, Спасе, так само
Як драхму колись відшукав.

22. Згрішив я, голошу як блудниця щиро,
Один прогрішив я Тобі.
І так як від неї колись, Спасе, миро,
Прийми нині сльози мої.

23. Морально я так, як Давид спотикався,
І стався огидно-брудний.
Одначе взиваю до Тебе, о Спасе,
Сльозами й мене Ти омий.

24. Омий мене, Спасе, як митар голошу,
Мене Ти, – молю – розгріши.
Ніхто бо Тобі із нащадків Адама
Так вельми як я не згрішив.

25. Нема в мене сліз і нема покаяння
І серце з жалю не болить, –
Усе це, Спасителю, Сам Ти ізволи
Мені, яко Бог, уділишь.

26. Дверей Твоїх, Господи, передімною,
Прошу Тя, в той час не замкни.
Нехай і для мене, що каюся нині,
Відчинені будуть вони.

27. О Людинолюбче, що Твоїм бажанням
Є всім дати вічне життя –
Поклич і мене і прийми днесь ласкаво
Це щире моє каяття.

28. Почуй із моєї душі воздобуте
Зітхання болючо-сумне
І щирії сльози з очей моїх, Спасе,
Прийми, і спаси Ти мене.

Приспів: Пресвятая Тройце, Боже наш, слава Тобі!

29. Тебе в трьох Особах єдиного Бога
Оспівую в піснях отих:
Отця, із Ним Сина і Духа Святого,
Єдиного Бога усіх.

Приспів: Пресвятая Богородице, спаси нас!

30. О Богородителько, Діво Пречиста,
Єдиновсепіта, молись!
Молися усердно, щоб всі ми дочиста
Могли тебе ради спастись.

Інший ірмос: Бачите, бачите, Я – Той Бог, що зіслав манну і воду із каменя пустив колісь в пустині людям Моїм правицею єдиною і силою Своєю.

Приспів: Помилуй мене, Боже, помилуй мене!

01. Знайте же, знайте, що вам Я є Богом.
Слухай, душе моя, Господа глас.
Гріх цей лиши, що ти звикла до нього,
Господа бійся як мстителя Твого,
Бога й Суддю одночас.

02. Кому вподобилась, душе многогрішна?
Каїну а чи Ламеху тому?
Тіло ти злочином каменувала,
Грішним звірячим бажанням завдала
Смерть ти моєму уму.

03. Душе! Проминувши усіх за чергою
Що ще до закону жили,
Як Сет чом не стала, чи Енос такою...
Ані не вподобилась Еноху, Ною –
Й життя їх позбавлена ти.

04. Душе моя! Ти одинока відкрила
Господнього гніву усі запертя
І, наче ту землю потоп, затопила
Все тіло своє, і учинки, й життя.
Тому й залишилася нині одна,
По втраті спасенного свого човна.

05. Я вбив чоловіка на власную рану,
Убив молодця на біду собі я, –
Такими словами Ламех голосивши,
Сльозами своє показав каяття.
А ти, о душе моя! Ти не тремтиш,
Хоч тіло ти брудниш і розум скверниш.

06. О! Як я до первоубивці людини,
До того Ламеха себе вподобив,
Бо душу як мужа, а ум як дитину,
А тіло своє наче брата невинна,
Бажанням розкошей мов Каїн убив.

07. Задумала вежу, душе, збудувати,
Розпусті свої спорудити дворець.
Одначе побурих ті хитрі палати
І плани твої понівечив Творець.

08. Я в ранах і струпах... Ось стріли ворожі
Поранили душу і тіло моє.
Ці рани, болячки, ті струпи голосять,
Що це моїх пристрастей наслідки є.

09. Колись на Содому правиця Господня
Зіслала вогонь попалить беззаконня.
Яке уже годі було і знести.
І ти, душе, жар розпалила пекольний
Тепер же у ньому горітимеш ти.

10. Дивіться й зятяйте – Я вашим є Богом,
Що серце вивчає і думки чита.
Діла виявляю, гріхи поपालю,
Бороню, хто бідний є і сирота.

Приспів: Преподобна мати Маріє, моли Бога за нас!

11. Коли ти в безодні гріхів поринала,
Тоді свої руки, Маріє, здійняла
До щедрого Бога життя.
І Він простягнув тобі, наче Петрові,
Божественну руку Своєї Любові,
З гріхів Він чека каяття.

Приспів: Преподобна мати Маріє, моли Бога за нас!

12. З повною силою жару й любові
Вся в повноті віддалась ти Христові,
Лишивши дорогу гріха позаді.
І в дикі пустелі подалася жити,
Щоб там Його Божі святі Заповіти
Сповнити могла в чистоті.

Приспів: Преподобний отче Андрію, моли Бога за нас!

13. Дивись, о душе, як любов та велика,
Яку має наш Бог, Господь і Владика.
До Нього припавши пред смертю бодай
З сльозами гіркими сердечно благай:
О Спасе, що завжди піклуєшся нами,
Благаєм Тебе за Андрія мольбами
Гріхів нам прощення подай.

Приспів: Пресвятая Тройце, Боже наш, слава Тобі!

14. Нестворена Тройце і безпочаткова,
Котра неподільно-єдина єси,
Прийми же мене, котрий каятись хоче,
Хоч я й провинився, одначе спаси!
О Творче, мій Спасе, мене не знехтуй
А Сам від пекельного суду рятуй.

Приспів: Пресвятая Богородице, спаси нас!

15. О Божая Мати, Царице Пречиста,
Надіє до тебе вдающихся й пристань.
Для тих, що у бурі верстають свій путь.
Твоїми мольбами Создателя Бога
І Всемилосердного Сина твого
Схили, щоб ласкавим до мене їм быть.

Пісня третя.

Ірмос: *На непохитному камені Твоїх заповідей зміцни, Христе, мої помисли.*

Приспів: Помилуй мене, Боже, помилуй мене!

01. З неба високого дощем вогняним
Землю Господь колись в гніві полив.
Тим Він тоді всю країну содомську
Наче солону дотла попалив.

02. Моя душе, ти спасення свого,
Так як той Лот на горі пошукай.
Не озирайся лиш, а якнайшвидше
Сховок собі у Сигорі шукай.

03. Від полум'я ти, о душе, утікай,
Содомського бійся горіння.
Втікай від вогню, що Сам Бог запалив
Для знищення злого створіння.

04. Тобі сповідаюся, Спасе мій милий,
Згрішив пред Тобою один, але Ти
Усе це, я прошу, мені облегшивши,
Як Бог милосердний прости.

05. Тобі согрішив я найбільше з людей всіх,
Згрішив пред Тобою один.
Одначе, Христе і Спасителю світу,
Грішного мене не відкинь.

06. О Пастирю Добрий, овча мя погибше
Ти Сам відшукати спіши.
І хоч я відбився цілком вже від Тебе,
Одначе мене не лиши.

07. Тому що солодкий Ти є, о Ісусе,
Що мій Сотворитель єси,
Не трачу надії, що Ти таки, Спасе,
Мені оправдання даси.

Приспів: Пресвятая Тройце, Боже наш слава Тобі!

08. У Тройці святій Ти єдиний, о Боже,
Спокус до нас не допусти,
Звільни від усякого випробування
Й нещастя – усіх нас звільни.

Приспів: Пресвятая Богородице, спаси нас!

Радуйся Бога вмістившее Лоно!
Радуйся Господа нашого Троне!
Радуйся Мати Життя!

Інший ірмос: *На непохитному камені Твоїх заповідей зміцни,
Христе, мої помисли.*

Приспів: Помилуй мене, Боже, помилуй мене!

01. Життя джерело віднайшов я у Тобі,
Бо Ти Побідителем смерті єси.
Голошу від серця, поки ще існую:
Згрішив я! Очисти! Спаси і мене!

02. Розпусно живучих сучасників Ноя
В житті, у своєму, наслідував я.
За це мене стріне подібна їм доля, -
У хвилях потопу загибель моя.

03. Згрішив я, мій Боже, згрішив пред Тобою!
Очисти мене, бо чи є хоч один,
Чи є між людьми хоч один такий грішник,
Котрого не більший я щодо провин.

04. З батькоглумителя Хама створила
Для себе, душе моя, діл твоїх взір.
І сорому ближнього ти не покрила,
І не відійшла, відвернувши свій взір.

05. Благословення як Сим не дістала
У спадок, душе окаянна моя.
І так, як Яфету тобі не припала
Просторого краю пробачна земля.

06. Мов землю Харан, ти гріхи свої кидай
Сама же іди, о душе моя, там
Де край, що дає безконечне нетління,
Яке у насліддя дістав Авраам.

07. Ти чула, душе, Авраам у давнину,
Покинувши землю батьківства свого,
Приходьком пішов він у іншу країну –
Наслідуй і ти оцей вибір його.

08. Під дубом мамврійським сердечну гостину
Ангелам колись вготував патріарх.
За це він одержав від них у давнину
Обітницю дану в похилих літах.

09. Пізнай, окаянна душе, Ісаака,
Що тайно принесений був для того,
Щоб нової жертви була це ознака –
Наслідуй і ти вільний намір його.

10. Про вигнання чувши, душе, Ізмаїла,
Котрого рабиня на світ привела.
Чувай же і ти, щоби ти не терпіла,
За те, що така похитлива була.

11. Душе моя, ти стародавній Агарі,
Отій єгиптянці вподібнена є,
Бо ти добровільно рабинєю стала
Й знайшла Ізмаїла – зухвальство своє.

12. Душе, про драбину ти Якова знала,
Що вела з землі до небесних висот.
Чому ти угору себе не здіймала,
Чом твердо не йшла до побожних чеснот?

13. Священника Божого й князя Салиму
Як приклад для себе, душе, ти візьми,
Бо він одинокий лише на цім світі,
Неначе Христос проживав між людьми.

14. Вернися й стогни, о душе окаянна,
Ще перш ніж скінчиться врочистість життя,
Ще перше ніж Господь твій двері палати
Зачинить тобі уже геть до кінця.

15. Чувай і стовпом соляним не зробися,
Якщо ти назад обернешся, душе,
Содомського прикладу ти устрашися,
Спасайся, на гору Сигор поспіши.

16. Як Лот від вогню, о душе моя, в гори,
Так ти від вогню утікай без вагань.
Втікай від страшної Содоми й Гомори –
Від полум'я всяких звірячих бажань.

17. Помилуй мя Господи, кличу до Тебе,
Помилуй, як в славі ангелів Своїх
Прийдеш Ти, щоби з усіма розплатитись,
Віддати усім згідно з вчинками їх.

18. Благання, Владико, отих, що співають
Тебе прославляючи, не відкидай.
І змилосердися, о Людинолюбче,
Хто з вірою просить, – прощення подай.

Приспів: Преподобна мати Маріє, моли Бога за нас!

19. Грішні хвилювання і буря шаліє
Довкола моєї особи завжди.
Та нині спаси мене, мати Маріє,
І в пристань святої покути введи.

Приспів: Преподобна мати Маріє, моли Бога за нас!

20. Покірне благання ізволь преподобна
Принести за мене тепер,
Щоби Богородиця благоутробна
Твоїми мольбами була така добра,
Відкрити для мене божественну дверь.

Приспів: Преподобний отче Андрію, моли Бога за нас!

21. Своїми молитвами зволь мені дати
Відпущення прогріхів всяких моїх,
Бо ти, предстоятелю критський Андрію,
Знавець покаяння найкращий з усіх.

Приспів: Пресвятая Тройце, Боже наш, слава Тобі!

22. О проста, ніким не сотворена Тройце,
Істото, що всіми славима еси
Як безпочаткова і триособова,
К Тебі прибігаючих вірой спаси.

Приспів: Пресвятая Богородице, спаси нас!

23. Ти Сина, котрий від Отця споконвіку,
Котрого предвічним вславляють усі,
Сама, Богородице, без чоловіка
Від Духа Святого зродила в часі.
І, дивнеє чудо: грудьми годувала
І Дівою ти весь той час пробувала.

Пісня четверта.

Ірмос: Почув пророк про прихід Твій, Господи, і злякався, що Ти хочеш з Діви народитися, тай людям з'явитися, і сказав: Я вістку про Тебе почув і злякався, слава ж силі Твоїй, Господи.

Приспів: Помилуй мене, Боже, помилуй мене!

01. Творива Свого не кинь, Правосуде,
Ділом ти рук Своїх не погорди.
Бо як людина згрішив я найбільше,
Ти же всесилен прощати гріхи.

02. Кінець добігає, душе, добігає,
А в тебе дбання й готування нема.
Вставай! Час іде! Вже при дверях Суддя є,
Життя ж як та квітка, як сон пробігає...
Чого ж ми так дбаєм про нього дарма?

03. Прокинься, душе, тай собі передумай
Всі вчинки, котрі сотворила єси.
Постав їх сьогодні собі перед очі,
Лице своє краплями сліз ороси.
Відважно всі вчинки свої і думки
Христові скажи... Й оправдаєшся ти.

04. Нема в житті зла, ні гріха, ні сваволі,
Щоб розумом, словом і силою волі,
Не був би я, Спасе, виновним у тім.
Як інший ніхто, согрішив Тобі, Боже,
Бажанням, і гадкою, й ділом своїм.

05. Тому-то й оскаржений я – окаянний,
Й осуджений справді сумлінням своїм,
Сумлінням, суворішим більше котрого,
Вже годі й шукати у світі оцім.
Провидче, Судде, Відкупителю мій,
Слугу Свого визволь, спаси, пожалій.

06. Драбина, яку довелося одному
З-поміж патріархів побачити раз,
Є чинного поступку й уможпідйому
Для тебе, душе моя, дороговказ.
Тому-то належить себе відновить,
Щоб чинно, і мудро, і чуйно прожить.

07. І денну спекоту, і ночі студенні
Покірно зносив патріарх у журбі,
І так дороблявся прибутку щоденно,
Бо пас, і служив, і трудився день-денно
За що і одержав дві жінки собі.

08. Під двома жінками з Старого Завіту
Діяльність і ум споглядань розумій:
Діяльність – це Лія, що є многодітна,
А розум в труді – то забута Рахиль.
Бо чинність діяльна є теж умова,
Ніколи, душе, без трудів не бува.

09. Чувай же, душе, щоб ти мужньою була,
Великому ти із отців вподобись.
Діяльність і розум щоби ти набула,
Щоб розум завжди Твій на Бога дививсь.
Як тьму непроступну умом ти пройнеш –
Великі скарби для себе знайдеш.

10. Великий колись з патріархів родину,
Із дванадцятьох патріархів зродив.
І тим, о душе, тобі тайно драбину
Діяльного поступу він утвердив.
Дітей теж премудро розклав як щаблі,
А кроки свої як підйом від землі.

11. Душе, як Ісав ти ненависна стала,
Спокусі диявольській ти віддалась.
Тим первенства ніжну красу ти прогнала
Й батьківського благословення збулась.
Ти двічі пропаща, о підла душе,
Діяльністю й розумом кайся за це.

12. Ісава інакше Едомом назвали
За сильну жадобу, що мав до жінок.
Нестримність палила його безустану
І сквернив його ласолюбний порок.
Назвали Едомом, що значило в них
Горіння душі, полюбившої гріх.

13. Хоча, о душе, ти і чула про Йова,
Що був оправдавсь на гноїщі пред Богом,
За взір його мужність собі не взяла.
Ти волі твердої у тому не мала,
Що взнала і бачила, що всвідомляла,
Лиш нетерпелива у всьому була.

14. Ось той, що раніше сидів на престолі, –
Нагий на гноїщі й поранений став.
Ось той, що був славний, дітей мав доволі, –
Раптово бездомним й бездітним остав.
Гноївку вважав за палату свою,
Камінням коштовним – струпи у гною.

15. Людина у славі царя та поважна,
В короні, пурпурі та вельми побожна,
Що мала багатство і множества отар –
Маєтність і славу свою, також царство
Утратила зовсім тай стала бідар.

16. Хоч більше всіх праведна й чиста людина,
Омани та пастки не міг не зажить.
А що ж коли нагло спаде хуртовина
На тебе, душе, що гріхові повинна,
Що вдієш тоді, окаянна, скажи?

17. Я тіло збезчестив і духа поплямив,
Я весь у болячках... Та Ти разом їх
Як Лікар, о Христе, зціли покаянням,
Омий і очисти від блудодіяння,
Вчини мене, Спасе, білішим над сніг.

18. Ти Тіло і Кров Свою, Спасе, пролити
Ізволив підчас розпінання за всіх:
Дав Тіло на те, щоб мене оновити,
А Кров, щоб омити мене від гріхів.
І духа за мене віддав, Христе, Ти,
Щоби і мене до Отця привести.

19. Щоби ми спаслися, то Ти, Милосердний,
Спасення посеред землі учинив:
Розп'явсь добровільно Ти, Творче, на дереві
І замкнений досі Едем відчинив.
Тобі поклоняється всяке єство –
Горішнє й долішнє, і всяке людство.

20. Для мене хай Кров із ребер Твоїх – купіль
Як також й напнтком хай буде укупі,
Що воду пробачення всім вилива.
Нехай від обох я одержу пожиток,
Як тільки прийму яко мазь і напнток,
Твої життєдайні, о Слове, слова.

21. Я втратив весільну палату, а з нею
Весілля й вечері позбавлений став.
Світильник загас, бо не мав він елею,
Палату закрили, коли я ще спав.
Вечерю спожили, мене ж відвели,
І пута на руки і ноги дали.

22. Ця чаша для Церкви, яку достачає
Твій бік життєдайний, що з нього спливає,
Пробачення й розум – подвійний потік.
А це і старий, і новий означає
Завіти, мій Спасе... І єдність обох.

23. Короткий є час моєму існуванню,
Що серед недуг та лукавства пливе.
Прийми же мій жаль і дай повну свідомість,
Щоб ворог не мав мя як корм і як здобич.
Спасителю, Сам Ти помилуй мене.

24. Тепер на словах я високо несуся,
І серцем своїм дуже гордим роблюся,
А це без потреби і суєтним є.
Та Ти з фарисеєм мене не осуджуй,
Впокорення митаря Ти в мені збуджуй,
До нього причисли мене, Судіє.

25. Збезчестив тілесну посудину свою.
Я знаю, о Щедрий, що вдіяв грішне.
Прийми же мій жаль і свідомість дай повну,
Щоб ворог не мав з мене здобичі й корму.
Спасителю, Сам Ти помилуй мене.

26. Рабом я зробився бажанню грішному,
Удіявши зло, о душе, не одне...
Прийми же мій жаль і свідомість дай повну,
Щоб ворог не мав з мене здобичі й корму.
Спасителю, Сам Ти помилуй мене.

27. Голосу Твого я не прислухався,
Ніже послухав законних писань.
Жаль мій прийми і свідомість дай повну,
Щоб ворог не мав з мене здобичі й корму.
Спасе мій, Сам мені милість подай.

Приспів: Преподобна мати Маріє, моли Бога за нас!

28. Життя безтілесне у тілі провівши,
Ти тим преподобна, поправді, найбільшу
Від Бога усіх прийняла благодать,
Щоб вірно могла ти за всіх заступатись,
Хто буде з любов'ю до тебе вдаватись.
Тому тебе молим: І нас від біди
Твоїми молитвами охорони.

Приспів: Преподобна мати Маріє, моли Бога за нас!

29. На дно величезної гнилі попавши,
Та в ній, о Маріє, навек не оставши,
Себе вищим задумом ти підняла,
І чистим життям відтоді зажила.
Ти так, о Маріє, усіх здивувала,
Що й ангелам подиву тим завдавала.

Приспів: Преподобний отче Андрію, моли Бога за нас!

30. Андріє, достойний отців похвали,
За нас возсилай непрестанно мольби,
Перед пребожественной Тройцей стоячи,
Ізбавитись мук нам і тьми внішньої мрячної.
До тебе взиваємо, скільки є сил,
Заступнику Божий, що Крит прикрасив.

Приспів: Пресвятая Тройце, Боже наш, слава Тобі!

31. Оце привітання до Тебе хай лине,
Незлитне, в особах трьох суще Єство.
І царством подібно як троном єдине,
Єдине у Тройці святій Божество.
Цю пісню велику Тобі я пою
Як в небі співають на славу Твою.

Приспів: Пресвятая Богородице, спаси нас!

32. Хоч родиш, однак, як було до породу,
Не тратиш дівицтва свого ні на мить.
Бо той народився, що новить природу,
І лоно дівиче чудесно родить.
Бо Бог може чудом природу здолать,
Він може, де хоче й що хоче ділать.

Пісня п'ята.

Ірмос: Мене, що вночі лину до Тебе, Чоловіколюбче, просвіти,
молюся, і настави мене на повеління Твої, і навчи мене, Спасе,
сповняти волю Твою.

Приспів: Помилуй мене, Боже, помилуй мене!

01. Я цілий свій вік пережив серед ночі,
Гріховна бо ніч із моєї вини,
Мені, як п'ятьма та, затьмарила очі...
О Спасе, мене сином світла вчини.

02. Законнопреступно на вишнього Бога
Окаянний я наче син той Рувим,
Чинить не боявся надміру я злого,
Сквернив свою постіль, як батькову він.

03. Гріхи визнаю свої, Спасе і Царю,
Згрішив я Тобі, согрішив як брати,
Що Йосифа, брата свого продали –
Цей овоч невинности, плід чистоти.

04. Він – чиста душа, але й та кривнями
В неволю був проданий – образ Христа.
А ти, о душе, ти своїми гріхами,
Продалась нечистому зовсім сама.

05. Умом ти як Йосиф, невинна вчинися,
Моя окаянна, зіпсута душе.
В грішних вже бажаннях ти не осквернився,
Себе у розпусті валяючи все.

06. Йосиф у рові був разу одного,
Для Тебе він, Господи, все переніс,
Був погребу образ й возстання Твогого...
А я? Може й я щось подібне б приніс?

07. Ти чула, душе, про колицу Мойсея,
Котру колись води і хвилі ріки,
Носили неначе палату спасення,
Де він уникав фараона руки.

08. І, як повитухи дитяток невинних,
Невинність свою так вбиваєш, душе.
Збудись, окаянна, премудрості нині
Подібно Мойсею навчи ти себе.

09. Великий Мойсей, о душе окаянна,
Єгипетську гидру убив, а як ти –
Скажи – недобивши її покаюнням,
В пустиню злих похотей можеш ввійти.

10. В пустині великий Мойсей поселився...
Душе моя, жий як Мойсей вдавнині,
Щоб Бог і для тебе також об'явився,
Як було з'явився йому в купині.

11. Душе, уяви собі посох Мойсея,
Вдаряючий море, згущаючий дно.
Це сила є хресна... Велике ти нею
Потрафиш вчинити сама не одно.

12. Вогонь Аарона був чистий пред Богом,
Офні же й Фінес, як і ти, о душе,
У жертву життя приносили нечисте,
Для Господа Бога огидне, чуже.

13. О! Як же я злим фараоном зробився,
Душею і тілом як Амврі й Анній?
Умом же своїм у багні погрузився...
Та щиро молюся: Дай поміч мені.

14. Упавши умом, осквернився я чисто,
Та Ти мене, Спасе, у сльозах моїх
Скупавши, одержу тілесну очисти,
Зробивши її таку білу як сніг.

15. Коли я розважу діла мої, Спасе,
То бачу, що більше усіх я згрішив,
Бо не незнанням, чи без намислу часом,
Свій гріх я свідомо завжди сотворив.

16. Помилуй! Помилуй Твоє сотворіння!
Згрішив Тобі, Господи, Боже прости,
Бо чистий природою Ти лиш єдиний
Безгрішний один-одинокий лиш Ти!

17. Хоч Богом Ти є, та однак задля мене
Ти постать прийняв, що подібна до мене,
І дивнії чуда Свої показав:
Зцілив паралітика, чистив проказу,
І кровоточивої, Спасе, відразу,
Як ризи торкнулася, кров задержав.

18. Як кровоточива й ти ризу Христову,
Притримай, душе окаянна моя,
Щоби ти здоровою сталася знову,
Почувши: Спасла тебе віра твоя.

19. Прийди, о душе, як та жінка похила,
До ніг ти Ісусових з нею впади,
Нехай оздоровить тебе, щоб ти вміла
Правдиво Господнім Шляхом далі йти.

20. Владико Ти наш, о Кринице глибока,
Як тій самарянці, без спраги пиття,
Дай пити із Твого пречистого Боку
Звідкіль випливають потоки життя.

21. Нехай силоамською купіллю, Боже,
Мені мої сльози сьогодні будуть.
Я змию в них очі сердечні і зможу
Тебе, споконвічне Світло, збагнуть.

Приспів: Преподобна мати Маріє, моли Бога за нас!

22. Ти мала безмежно велику жадобу
Вклонитись Христові, що всіх відкупив.
Сподобившись того бажання, сподоби,
Небесної слави щоб я доступив.

Приспів: Преподобна мати Маріє, моли Бога за нас!

23. Як тільки йорданські потоки минула,
То там спокій тіла знайшла собі ти.
Про розкоші тіла ти всі там забула...
Щоб нам їх забути, Христа упроси.

Приспів: Преподобний отче Андрію, моли Бога за нас!

24. Андріє всеславний, тебе, пречесного
І серед отців як найбільше знатного,
Я, повний любові і страху чуття,
Від щирого серця благаю: Сподоби
Твоїми молитвами, о преподобний,
Придбати спасення та вічне життя.

Приспів: Пресвятая Тройце, Боже наш, слава Тобі!

25. Тебе, Тройце славим – єдиного Бога:
Отець свят, і Син свят, і Дух Свят еси!
Єдина проста природа, котрому
Усі поклоняються в вічні віки.

Приспів: Пресвятая Богородице, спаси нас!

Нетлінна й безмужня Діво і Мати,
Сам Бог через тебе вдягнувся єством.
Той Бог, що був ласкавий віки создати,
З'єднав людський світ із своїм божеством.

Пісня шоста.

Ірмос: Я благав всім серцем моїм милосердного Бога, і Він почув мене з підземного аду, і визволив з загибелі моє життя.

Приспів: Помилуй мене, Боже, помилуй мене!

01. З очей моїх, Спасе, приношу я сльози,
І чисті зітхання моєї душі.
Від цілого серця взиваю: О Боже,
Очисти мене, бо Тобі согрішив.

02. Душе, ти відпала від Бога свого,
Як було відпали Датан й Авірон.
Помилуй – заклич із підземного аду,
Бо в земне провалля підеш на погром.

03. Наче телиця розлючена рвешся,
Ти стала, душе, як Єфрем був колись.
Але, як серна від тенет, бережися,
Учинками й духом завжди підносись.

04. Мойсея рука хай, душе, тобі свідчить:
Яке б прокаженне життя не було,
Бог може вчинить його білим і чистим.
Тому, о душе, не зневірся дочиста,
Що й ти як вона у проказі було.

05. Гріхів моїх, Спасе, великої хвилі,
Як в морі Червонім назад понеслись.
Вони затопили мене в одній хвилі,
Раптово, немов єгиптянів колись.

06. Ти мала, душе, нерозумні замани,
Подібно Ізраїлю у давнині.
Бо замість святої небесної манни,
Надмірне вживання учинків поганих
Чомусь ти, безумна, жадаєш собі.

07. Свинина, котли і єгипетські страви
Тобі так, душе, до смаку придались,
Що ціниш їх більше небесної страви,
Як нарід безумний в пустині колись.

08. Твій вибір думок – ханаанська криничка,
Більш каменя чудного важить, душе.
Хоч в нім починаєсь премудрості річка,
У котрій вода богослов'я тече.

09. Мойсей, ударяючи жезлом об камінь,
Дав образ Твоїх животворних ребер,
З яких життєдайний напіток віками
Черпаємо, Спасе, усі дотепер.

10. Душе, бери приклад з Ісуса Навина:
Обіцяну землю пізнай, обдивись,
Коли ти пізнаєш, яка то країна,
Життям благочесним у ній оселись.

11. Повстань як Ісус й побори Амалика –
Тілесні бажання впряжи у ярми.
І пристрасні помисли свої без ліку,
Подібно гаваонітянам, громи.

12. Пройди, проминаюча людська природо,
Як було ковчег переходив колись.
За Божим велінням в країну свободи
В обіцяну землю, душе, поселись.

13. Як було Петра врятував еси, Спасе,
Як тільки закликав до Тебе: Спаси!
Рятуй мя від звіря, руку простягнувши,
З грішної безодні мене піднеси.

14. Я знаю, Владико Ісусе, що в небі,
Для кожного затишна пристань там є.
В гріховному морі не дай ми загинуть,
Життя у відчаю рятуй Ти моє.

15. Я, Спасе, є царським дукатом, якого,
Загублено було іще в давнині.
Світи же світильник – Предтечу Свогого,
Свій образ шукай і знаходь у мені.

16. * О, Господи, щоб не почув я від Тебе:
Іди разом з своїм в огонь, о лихий! –
Як будеш від Себе мене відсилати...
Лиш праведних голос, о Спасе благий.

Приспів: Преподобна мати Маріє, моли Бога за нас!

17. Пристрасть як полум'я все шаленіє
Жару душі намагаєсь додати.
Ти ж все сльозами гасила, Маріє,
Цього й мені уділи благодать.

Приспів: Преподобна мати Маріє, моли Бога за нас!

18. Набувши вповні безпристрасності, мати,
Життя провела ти в покуті колись,
Щоб прихоті злії в собі поконати...
За нас, що взиваєм до тебе, молисьь.

Приспів: Преподобний отче Андрію, моли Бога за нас!

19. Єпископе, пастирю критський, Андрію,
Для цілого світу заступник єси.
До тебе приходжу я і лебедію:
З безмірних гріхів мене, отче, спаси.

Приспів: Пресвятая Тройце, Боже наш, слава Тобі!

20. Я – Тройця звичайна, в собі неподільна
Подільна є тільки особами я.
Я є Одиниця, бо суть моя спільна –
Так Син, і Отець, й Святий Дух промовля.

Приспів: Пресвятая Богородице, спаси нас!

21. З утроби твоєї нам Бог народився,
І виглядом стався подібний як ми.
До Нього, Творця, Богомати, молися,
Щоб нас оправдали твої молитви.

Кондак: Душе моя, чого ти спиш?
Душе моя, збудися!
Кончина близиться твоя
А ти і не смутишся?
Возстань, покинь спання своє
Й тебе Христос, що всюди є
Помилує і втішить.

Ікос: Ізцілений явно Христос возсіяв
І цим Він в Адама здоров'я вливав.
Це бачив диявол, страждав й побивався
Й уражений він своїм друзям кричав:
Що маю зробити Марії я Сину,
Вбиває мене той Ісус з Вифлеєму,
Що всюди Він є і весь світ наповня.

Блаженства

Приспів: У Царстві Твоім, коли прийдеш, згадай про нас, Господи.

01. Вчинив Ти розбійника мешканцем раю,
Як тільки з хреста обізвався: Згадай!
Його покаяння, о Спасе, благаю,
Мені, недостойному, також подай.

Приспів: Блаженні убогі духом, бо таких є Царство небесне.

02. Тобі є відомо, душе про Маноя,
Котрому Господь об’явився колись:
Дав Богу обіт і мав плід із неплодної –
Від нього побожностей й ти научись.

Приспів: Блаженні, що плачуть, бо вони будуть радуватися.

03. Подібно Самсону зробилась лінива,
Заслуг твоїх главу обстригти дала.
Життя же, душе, своє чисте й щасливе
Чужинцям на розкоші ти віддала.

Приспів: Блаженні тихі, бо вони впадкують землю.

04. Цього, що осячною було щокою
Зумів ворогам учинити погром,
Тілесна розпуста, своєю рукою,
Пізніше віддала його у полон.
Та ти, о душе моя, ти відвернися,
На грішність учинків його не дивися.

Приспів: Блаженні голодні і спрагли справедливості, бо вони наситяться.

05. Варак і Єфта зазнавали розкоші
Від свого народу як судді й вожді.
Ізраїль не менше цінив і Девору,
Як жінку найбільш мужоумну тоді.
Хороброю й ти, о душе моя будь
Й завжди в боротьбі перемогу здобудь.

Приспів: Блаженні милостиві, бо їх помилувано буде.

06. Ти чула, душе, про хоробрість Ялі,
Котра учинила спасення колись,
Сісару, вождя бо сама, в одній хвилі,
Колом дерев'яним пробила наскрізь.
Це дерево смертне праобразом є
Хреста – у якому спасення твоє.

Приспів: Блаженні чисті серцем, бо вони Бога побачать.

07. Зложи, о душе моя, в жертву похвальну
Учинки чистіші, як дочку Єфтай.
А пристрасті тіла у жертву всепальну
Для Господа, Бога твого, умертвляй.

Приспів: Блаженні миротворці, бо вони синами Божими назвуться.

08. Роздумай, душе про руно Гедеона,
Збирай росу Божу, упавшу з небес,
Пий воду пливучу Письмом від Закону,
Припавши до неї жагучо час весь.

Приспів: Блаженні переслідувані за справедливість, бо їхнє є Царство небесне.

09. Мов Іллій – священник, повіки терпіти,
Душе моя, будеш, бо з глузду зійшла.
Набула ти пристрасті злі, як він діти,
Щоби витворяти безбожні діла.

Приспів: Блаженні коли ганьбитимуть вас і проганятимуть, і наговорюватимуть всяке лихо на вас Мене ради.

10. Свою між суддів з необачності жінку
Левіт розділив між дванадцять колін,
Щоб кару завдати огидному вчинку,
Котрий учинив, о душе, Венямин.

Приспів: Радуйтеся і веселітеся, бо нагорода ваша велика на небесах.

11. Коли доброчесная Анна молилась,
Уста ворушились, а голос губивсь.
За це, хоч неплідна, а все ж сподобилась,
Що гідний молитви їй син народивсь.

Приспів: Згадай про нас, Господи, коли прийдеши у царстві Твоїм.

12. Коли ще судді управляли землею,
Був також син Анни – пророк Самуїл,
Котрого у храмі рукою своєю
Вела Арматема до праведних діл.
Душе, йди слідами оцього судді –
Суди перед всіма всі вчинки свої.

Приспів: Згадай про нас, Владико, коли прийдеши у царстві Твоїм.

13. Як гідний для царства по-царськи був рогом
Священного мира помазан Давид.
Якщо, душе царства бажаєш від Бога,
То миропомазуй сльозами свій вид.

Приспів: Згадай про нас, Святий, коли прийдеши у царстві Твоїм.

14. Помилуй, Ласкавий, Твоє сотворіння,
І зглянься над твар'ю Рук власних Твоїх:
Усіх пощади і мене, що веління
Збезчестив й погордив Твої більше з всіх.

Приспів: Слава Отцю, і Сину, і Святому Духу.

15. Вклоняюсь Отцеві, що зволив родити,
І славлю рожденного Сина Його.
І буду піснями Свят Духа хвалити,
Отцеві і Сину співсяючого.

Приспів: і нині, і повсякчас, і на віки віків. Амінь!

16. Твоє надприродне різдво прославляєм
У славі природ, що в Дитині твоїй,
Бо хоч у Особі одній виступає,
Одначе Природа подвійна у ній.

Пісня сьома.

Ірмос: Згрішили ми, Господи, перед Тобою, чинили ми неправду і всяке зло. Не сповняли і не робили так, як Ти заповідав було. Але Ти, Боже отців, бодай при кінці не покинь нас.

Приспів: Помилуй мене, Боже, помилуй мене!

01. Гріхи, беззаконня чинив і відкинув
Я заповідь, Боже, Твою.
В гріхах народився, й надалі невпинно
Я струпи до ран додаю.
Та Ти, що такий добродушний еси
Отців наших Боже, молю: Мя спаси.

02. Оце пред Тобою, моїм Судією,
Я тайни всі серця свого визнаю.
Співчуй над нещастям, журбою моєю,
Бо винним себе нині сам признаю.
Отців наших Боже, прошу лиш одне:
Ти Сам милосердно помилуй мене.

03. Ослів свого батька Саул запроторив,
Зате знайшов царство на славу свою.
І ти, душе, вище став Царство Христове,
Ніж скотсько-тілесную похіть свою.

04. Давида гнітила провина подвійна:
Стріла його зранила прелюбодійна,
І списа убивства отрута пройшла.
А ти, душе, рвешся за тим самовільно,
Тому і хворієш на більші діла.

05. Давид согрішив беззаконням подвійним:
Убивство злучив із гріхом любодійним –
Подвійно і каюся зараз за те.
А ти учинила щось більше огидне,
Та Богу не каюлась зовсім, душе.

06. Давид зобразив там немов на іконі
Псалом, у якому діла беззаконні,
Поповнені ним викриває й зове:
Помилуй мене, бо вчинив беззаконня,
Тобі лише, Боже, очисти мене.

07. Кивота раз везли і він похитнувся,
Бо мало не вивернув впряглий телець.
Озан ж, щоб притримать лише, доторкнувся
Й гнів Божий за це його знищив внівець.
Душе, ти подібним зухвальством нехтуй
І все, що святе, по святому трактуй.

08. Душе, ти вже чула про Авесалома,
Що виступив проти природи Творця.
Тобі ця плюгавість його є відома:
Збезчестив він ложе Давида-отця.
А ти, душе, взяла для взору свого
І похоті тіла, й розпусту його.

09. Свою володіючу гідність віддала,
Душе, у неволю ти тіла свого.
В нім Ахітофела собі відшукала,
Приймаючи підлі поради його.
Одначе Христос їх знівечив дотла,
Щоб ти остаточно спастися могла.

10. Хоч визначний був і премудрості повний,
Проте Соломон, як відомо, колись,
Поповнивши було учинок гріховний,
Свого Бога Господа він відхиливсь.
І ти, душе, стала заблудшим дитям,
Йому вподобившись проклятим життям.

11. Приману розкошів тілесних діставши,
Сквернитись добродій премудрості став:
До жінок упавших схиливсь він, о леле,
А врешті і зовсім від Бога відпав.
Так само, душе, і тобі уповні
Затемнили розум розкоші брудні.

12. Душе, ти впадїбнилась до Ровоама,
Що батьківським щирим словам не вникав,
Як також до підлого Єровоама,
Що віровідступником злішим він став.
Ти ж їх не наслідуй, зови лиш одне:
Згрішив Тобі, Боже, помилуй мене.

13. Гріхами своїми, нажаль, ти Ахава
Наслідувать стала, душе, уповні.
Для пристрастей стала оселя плюгава
І посуд на похоті тіла брудні.
Від прикладу злого завжди ти біжи,
Від їх недовірства себе повздержи.

14. Колись п'ятдесят єзавелинів двічі
Пророк Ілія у вогні спопелив,
Коли то Ахавові виткнувши в вічі,
Безчесних пророк той усіх полонив.
Від прикладу тих недовірків біжи
І Господу Богові завжди служи.

15. Для тебе, душе моя, небо закрилось
І голодом Бог тебе вже покарав,
Бо перед словами його не скорилась, –
Подібно зробив пред Іллею й Ахав.
За прикладом ти сарептянки іди
Пророка душі подай хліба й води.

16. Як той Манасія охоче грішила,
І гнів проти себе, душе, побільшила,
Поставивши пристрасті, наче божки.
Та дбай, щоб як він покаяння зложила,
Щоб жаль витискав тобі сльози важкі.

17. До Тебе припавши, приношу я щиро
Тобі зі сльозами слова: Согрешив!
Ніхто на землі так гріховно не жив!
Не тям же, Владико, моєї вини
І знову створіння своє приверни.

18. Твій образ змарнив, Заповіт Твій збезчестив,
Уся доброта затемнилась в мені.
І свічка зотліла, мій Спасе, дорешти:
Згасили її пожадання марні.
До мене, однак, милосердя Ти май
І так, як Давид співав, радість подай.

19. Вернися, покайся, відкрий, що скриваєш,
І Богу, котрий усе знає, скажи:
О, Спасе, усі мої тайни Ти знаєш,
Ти Сам, як Давид у Псалтирі співає,
Мене милосердієм Своїм спаси.

20. Як сон у того, що зі сну пробудився,
Так зникли безслідно життя мого дні.
Сльозами я, мов Єзекія, облився,
Молю, щоб життя Ти продовжив мені.
Який же Ісая, коли не Бог всіх
Прийде душі в поміч, содіявшій гріх.

Приспів: Преподобна мати Маріє, моли Бога за нас!

21. Пред Божою Матір'ю ти заридала,
Відкинувши глупість тілесних утіх,
Що ними уперто її ображала,
І ворог від тебе завстиджено втік.
Тому нині в поміч в скорботі й тузі
Подай і мені ти, своєму слугі.

Приспів: Преподобна мати Маріє, моли Бога за нас!

22. Ти Того, Кого понад все полюбила,
Кого над усе пожадала еси,
Для Того ти тіло своє покорила.
Його, преподобная мати, проси,
Проси, щоби Бог милосердно завжди
Спасав нас від пристрастей і від біди.

Приспів: Преподобний отче Андрію, моли Бога за нас!

23. На камені віри мольбами твоїми,
Молю тебе, отче, мене утверди.
Хай буду я все Божим страхом хранимий,
На путь покаюння, Андріє, введи.
І вибав мене ти також від сільця,
Де ворог чекає мого кінця.

Приспів: Пресвятая Троице, Боже наш, слава Тобі!

24. О Троице звичайна, зовсім неподільна,
Єдина Істота й свята Однота
Ти Світло й Світила, одна святість спільна,
І Святість потрійна – Бог-Троїця свята.
Оспівуй і слав же, душе, якомога
Одне Життя й три Життя – Господа Бога.

Приспів: Пресвятая Богородице, спаси нас!

25. Тебе ми оспівуєм, благословляєм,
І завжди чоло пред тобою схиляєм,
Бо ти, Богородице, серед чудес,
Зродила з єдиної Троїці Одного,
Ісуса Христа, всемогучого Бога,
Відкривши для нас усіх двері небес.

Пісня восьма.

Ірмос: Кого небесні ангели славлять, перед Ким дрижать херувими і серафими, все, що дише і все створіння славте, благословляйте і величайте Його повік-віки.

Приспів: Помилуй мене, Боже, помилуй мене!

01. Грішного, Спасе, мене Ти помилуй,
Ум спонукай повернутися знов,
Кающогося приймай мя, що лину,
Змилуйся, вчувши благальний мій зов:
Зло пред Тобою вчинив не одне,
Весь в беззаконнях. Помилуй мене!

02. Колись увійшов Ілія колесничник
Чеснот колесницею аж до небес.
Вознесений стався превише всіх інших...
Угору вносився, душе моя, теж.

03. * Колись Єлисей, плащ Іллі воспріємше,
Подвійну від Бога прийняв благодать.
А ти, о душе, є позбавлена неї:
Гріхи неповздержності в тобі бурлять.

04. Плащем Іллі, завдяки Єлисею,
Уперше Йорданська ріка розлилась.
А ти благодаті позбавлена сеї,
Бо ти, о душе, неповздержно велась.

05. В дні древнії сонамитянка гостила
Від щирого серця пророка-святця.
А ти, о душе моя, в дім не впустила
Ниже подорожнього, ані старця.
О, будеш ридати, коли Господь Бог
Не прийме тебе у небесний чертог.

06. Тобі Гієзієва хитрість завсігди
Служила зразком поведінки, душе!
Його грошолюбія ти як огиди
Позбудься, хотя би на старість уже.
Втікай від геєни, бо буде пекти,
Якщо не позбудешся ти підлоти.

07. Душе, як пішла ти слідами Озії,
Проказа подвійна на тебе сплила:
В тобі появилися помисли злії,
Ти стала чинити безбожні діла.
Тому-то усяку заразу лиши,
Сама ж к покаянію скоро спіши.

08. Ти чула, душе, як було в Ніневії,
Де каялись Богу за вчинки лихії:
У вретищі й попелі кожний спішив.
Та ти не взяла собі прикладу цього
Й грішнішою стала від кожного того,
Хто перед Законом й по ньому грішив.

09. І про Єремію ти чула напевно,
Як він, о душе моя, в рові колись,
Сіона свого так оплакував ревно
Й хотів, щоби сльози лились і лились.
Сльозами і ти обливай себе все –
Ця купіль спасення тобі принесе.

10. Раз Йона задумав в Тарсисі сховатись,
Щоби не звіщать Ніневії кінець,
Бо знав, що там каятись будуть й молитись,
І Бог буде змушений змилосердитись,
А він не пророк тоді вийде, а лжець.

11. Про чудо ти чула, душе Даниїла,
Що в ямі зробив нешкідливими левів.
І знаєш як віра трьох хлопців згасила
Вогонь, що в розжареній печі горів.

12. Оце я, душе, зі Старого Завіту
Навів тобі приклади добрих і злих:
У добрих учися добро ти чинити,
Гріхів же людей бережися лихих.

13. Помилуй Спасителю мій, Правосуде,
Спаси від вогню і від муки, що буде,
Мені, як заплата на Твоїм суді.
Дай ще за життя і чеснот, і покути,
Щоб легше прийшлося терпіти тоді.

14. Згадай мя – немов той розбійник взиваю
І плачу я гірко як плакав Петро.
Тебе я, о Спасе, так слізно благаю,
Як блудниця й митар благали було.
Прийми мої сльози і змилосердись,
Як над ханаанкою, Спасе, колись.

15. О Спасе, єдиний мій Лікарю, струпи
Зціли на моїй окаянній душі:
Як пластир, оливу й вино Ти покуту
Й зворушення сльози мені приложи.

16. І я наче та хананейка взиваю:
О, Сину Давидів, умилосердись!
Мов кровоточива край ризи тримаю,
Немов би над Лазарем гірко ридаю
Як Марта й Марія ридали колись.

17. Сльозами наповнену чашу, мов миро
Тобі я на голову, Спасе мій, ллю.
Твого милосердя шукаючи миро,
Тебе, як блудниця, благаю й молю:
Прийми ту молитву, що я приношу
І щедрого прощення в Тебе прошу.

18. Хоча, милосердний Спасителю, більше
Ніхто не згрішив пред Тобою як я,
Прийми ж і мене, що оце пред Тобою
Зі страхом, з жалем із любви вимовля:
Я зло пред Тобою вчинив не одне,
Чинив беззаконня – помилуй мене.

19. Ти, Спасе, Твоїм сотворінням не гидься –
Пропавше, як Пастир той Добрий, шукай.
Вперед забіжи і мене, що зблудився,
Вовкам розірвати дощенту не дай.
Вчини щоби я, вже як добра вівця,
На паші овець Твоїх був до кінця.

20. Коли величаво засядеш і страшну
Покажеш Ти славу Свою, Судіє,
Піч огненна жахом пройме тоді, Спасе,
Усіх, кому страшне судище Твоє.

Приспів: Преподобна мати Маріє, моли Бога за нас!

21. Матір вік-вічно яркого Світила
Тебе, о Маріє, колись просвітила
Й тілесної похоті збулася ти.
Тому, осягнувши духовну ласку,
Всіх славлячих нині тебе нас, будь-ласка,
Духовно, Маріє, також просвіти.

Приспів: Преподобна мати Маріє, моли Бога за нас!

22. В тобі нове чудо узрівши, Маріє,
Блаженний Зосима здивований став:
Він бачив, що ангел у тілі з'явився,
Тому-то він страхом увесь наповнився,
І став прославляти повіки Христа.

Приспів: Преподобний отче Андрію, моли Бога за нас!

23. О Критський Андріє, тебе, як такого,
Що все дерзновеніє маєш до Бога,
Тебе, многоцінна похвало, молю:
Молися, щоб я із кайдан беззаконня
Твоїми мольбами звільнився сьогодні,
Бо ти святим слава й учитель жалю.

Приспів: Благословимо Отця, і Сина, і Святого Духа – Господа!

24. О Отче всевічний, о Сину співвічний,
Благий Утішителю, Душе Правий,
О Божого Слова Родителю й Слове
Отця безначального й завждиживий
Ти, Душе Святий, сотворяючий все,
О Тройце єдина, помилуй мене.

Приспів: і нині, і повсякчас, і на віки віків. Амінь!

25. Подібно як робиться шовк на червоно,
Так само, Пречиста, в внутрі твоє лоно
Нам виткало шовк – Еммануїла Тіло,
Тому й почитаєм тебе справедливо,
Як Діву, що Богові дала ти плоть,
Як Матір, з котрої вродився Господь.

Пісня дев’ята.

Ірмос: Без сімені зачате Різдво невимовне, Матері безмужньої
нетлінний Плід, Боже народження обновляє людство. Тому тебе
всі роди, як Божу Невісту і правдиву Матір, величаємо.

Приспів: Помилуй мене, Боже, помилуй мене!

01. Вже ум притупився, вже тіло прив’яло
І дух мій уже знемагає внівець.
Вже слово моє свою силу згубило,
Життя моє гасне, приходять кінець...
Що вдієш, душе окаяння моя,
Як раптом з’явиться тобі Судія.

02. Навів я Мойсея історію світа
І решту Писання Старого Завіта,
Щоб ти, душе, бачила добрих і злих.
Нажаль, перед Богом, гріхами сповита,
Не брала ти перших за взір, а других.

03. Закон уже втратив для тебе всю силу,
Для тебе нічим й Євангеліє є,
Писання пророків ти слухать не хтіла,
Мовляв: Боже Слово пережитком є.
Примножились рани твої, о душе,
Нема й лікарів, щоб зцілити тебе.

04. Щоби ще сильніше тебе зворушити,
Я новозавітні подам вказівки.
Старайся за прикладом праведних жити,
Поступками грішних мерзися завжди.
Здобудь собі ласку Христа каяттям,
І постом, і чистим повздержним життям.

05. Христос як людина на світ народився,
Розбійників й блудниць до каяння вів.
Душе моя, кайся, - вхід Царства відкрився
Для всіх фарисеїв, для всіх, хто змінився,
Розкаяних блудників і митарів.

06. Христос народився на світ як людина
І тіло, таке як у всіх нас, прийняв.
Що людям властиве усім Він дочиста
За виїмком тільки гріха виповняв.
Він зйшов із небес на землю, ти повір,
Щоб ти, душе, мала і приклад, і взір.

07. Христос мудреців спас і пастирів скликав,
Багато дітей і страдальців покликав,
І старців прославив, похилих вдів теж.
А ти, о душе, не зрівнялася з ними
Ні чистим життям, ні ділами своїми...
О горе тобі! Як на суд ти прийдеш?

08. По сорокаднешньому пості в пустині
Господь зголоднів, показавши людині,
Що й Він має людську природу, душе!
Тому не лілуйсь, бо як ворог обійме,
Від тебе так легко вже він не відійде,
А внаслідок посту й молитви лише.

09. Диявол Христа спокушаючи, радив:
Звичайне каміння в хліби заміни.
Опісля на гору Його попровадив,
Щоб царствами світу Його полонить.
О бійся спокуси, душе, і трезвися
І всякий час Господу Богу молися.

10. Пустельная горлиця, Глас вопіючий,
Христовий світильник – Покайтесь! – сказав.
А Ірод не слухав його і ще дужче
Із Іродіадою світу вживав.
Пильнуйся, душе, і покуту чини,
Не вплутуйся в гріховную сіть як вони.

11. Христовий Предтеча в пустині вселився –
Туди вся Юдея й Самарія йшла.
І кожний з них каявся щиро й христився,
Та ти же за ними, душе, не пішла.

12. Подружжя вже чисте й шлюб уже чесний,
Колись Сам Христос їх поблагословив,
Бо був на весіллі і в спосіб чудесний
У Кані Він воду в вино премінив.
Вчинив перше чудо для того лише,
Щоб так премінятися могла й ти, душе.

13. Христос і розслаблену, хвору людину,
І сотника слугу з недуги підвів.
І сина вдовиці, єдину дитину,
На нарах умерлого, вмить оживив.
Також самарянці з’явився тому,
Щоб ти в дусі й правді служила Йому.

14. Кровоточиву здоровою вдіяв
Господь через діткнення ризи лише.
Прокажені словом зцілялись й сліпії,
Глухі і кульгаві, похилі й німії,
Щоби ти спаслась як вони, о душе.

15. Зціляючи хворих Ісус слово Боже
Убогим голосячи, злих навернув.
Гостив з митарями, мав з грішними мову,
Померлій Яіровій донечці знову
Він дотиком рук Своїх душу вернув.

16. Вже митар спасається, блудниця плаче,
Лише фарисей вихваляє себе.
І він остається засуджений Богом
За гордее своє хваління оте.
Рце митар: Очисти мя! Блудниця: Змилуйсь!
А він, вихваляючись зарозуміло:
Я кращий як другі! – таке ось плете.

17. Закхей митар був і одержав спасення,
А Симон згрішив, хоч і був фарисей.
І блудниця теж прийняла розрешення
Від мавшого владу прощать прогрішення...
Наслідуй, душе моя, приклад оцей.

18. Ти блудниці каюння, о окаюнна,
За приклад не брала, душе, дотепер.
Вона ж бо і миро і сльози зливала,
А ноги Господні волоссям втирала...
І Він їй гріховний рукопис роздер.

19. Ти чула, душе, про прокляті довіку
Міста, де Христос научати ходив.
Тремти на ту вістку, щоби й ти від лиха
Не стала подібна до тих, що Владика
Зрівняв до содомлян і в ад засудив.

20. Щоб ти, душе, гірше не впала в зневіру,
Пригадуй собі хананеянки віру,
Її ради Бог словом дочку зцілив.
О, Сину Давидів, мене Ти помилуй! –
Так щиро, душе, ти Христа умоли.

21. О Сину Давидів, умилосярдися,
Бо словом Твоїм біснуваті спаслися.
І я хочу чути ласкаві слова:
Поправді кажу тобі, з Мною вселишся
До раю, як в славі повернуся Я.

22. Один з лиходіїв Тебе лихословив,
А другий, як Бога Тебе славословив,
Хоч двоє розп'ятими були вони.
Немов для розбійника вірного Твого,
Що визнав Тебе, вселаскавого Бога,
Дверь славного Царства й мені відчини.

23. На вид розпинання дрижало створіння,
Зі страху розпалися гори й каміння,
Земля затремтіла і ад опустів.
А сонце, хоч день був, закрило проміння,
Узрівши, Ісусе, Тебе на хресті.

24. Достойних плодів покаяння від мене
Колись не жадай, бо я впав і знеміг.
А дай мені серце завжди сокрушенне
І духа покори на те, щоб я міг
Усе це зложити, мій Спасе, у дар,
Мов жертву приємну Тобі на віттар.

25. Всезнаючий мій і Судде мій, коли Ти,
Вернешся з ангелами весь світ судити.
Ласкаво поглянь Ти на мене в грісі,
Ізволь милосердно мене ущедрити,
Хоча я згрішив Тобі понад усіх.

Приспів: Преподобна мати Маріє, моли Бога за нас!

26. Маріє, життя твоє всіх здивувало:
І ангельські чини і також людство.
Ти людську природу в собі поконала
І, наче той ангел, життям просіяла.
Тому по поверхні Йордану пройшла
Немов би зовсім безтілесні ества.

Приспів: Преподобна мати Маріє, моли Бога за нас!

27. Творця вмилостви для всіх, що складають
Хвалу, преподобная мати, тобі.
Хай збудемся тих, що на нас нападають
І змушують жити в нещасті й журбі.
Рятуй же від напасті, мати, всіх нас,
Хай славимо Бога свого повсякчас.

Приспів: Преподобний отче Андрію, моли Бога за нас!

28. Андріє, чесний преблаженніший отче
О пастирю Критський, святий піснетворче,
Молися, щоби через ціле життя,
Все пам'ять твою почитаючих вірних,
Звільняв Бог від всяких прогрішень безмірних,
А також від гніву, скорбот й зіпсуття.

Приспів: Пресвятая Тройце, Боже наш, слава Тобі!

29. О Тройце свята, іпостасно єдина,
О Єдносте, особотрійно славима,
Тебе ми сьогодні у піснях поєм
І Сина в Тобі, як величного чтем.
В тобі і Отця повсякчас прославляєм,
І Духові в страсі поклін ми складаєм.
Єдиний Ти Бог щодо Свого буття,
Ти вічно живуче і Царство й життя.

Приспів: Пресвятая Богородице, спаси нас!

30. Нехай же твій край, Богородице чиста,
В опіці твоїй повсякчас остає.
В тобі хай живе і у силі зростає,
Тобою хай зло й ворогів подолає,
Народові щастя блаженне дає.

*На славу Божу і з Його допомогою впорядкував ці вірші
негідний раб Його Никодим*